

У К Р А Ї Н А

ХАРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

майдан Конституції, 7, м. Харків, 61200, тел. (057) 760-73-69, факс (057) 760-79-51
E-mail: kanc@city.kharkov.ua, сайт: www.city.kharkov.ua, код ЄДРПОУ 04059243

Н. 03. 2021 № 3510/33-21
На № К-3-11/143/180-21 від 03.03.21

Катерині,
Рух ЧЕСНО
E-mail: foi+request-83020-343
acecf@dostup.prada.com.ua

Виконавчими органами Харківської міської ради розглянуто Ваш запит на інформацію стосовно нарахованої заробітної плати заступникам, радникам, помічникам міського голови за період січень – лютий 2021 року та з інших питань (вх. № К-3-11/143/180-21 від 03.03.2021).

За результатами розгляду повідомляється наступне.

Згідно із ст. 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» умови оплати праці посадових осіб місцевого самоврядування визначаються Кабінетом Міністрів України. Умови оплати праці посадових осіб місцевого самоврядування визначаються органом місцевого самоврядування, виходячи з умов оплати праці, встановлених згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 року № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» (зі змінами)(далі - Постанова). Зазначеною Постановою встановлено наступні посадові оклади за посадами:

Найменування посади	Розмір посадового окладу (грн.)
Перший заступник: міського голови, сільського голови, селищного голови	15500,00
Заступник з питань діяльності виконавчих органів: міського голови, сільського голови, селищного голови, секретар ради, керуючий справами (секретар) виконавчого комітету	14200,00
Радник, консультант голови ради	5650,00
Помічник голови ради	5600,00

Під час розгляду запиту встановлено, що цей запит містить прохання надати доступ до персональних даних, тому такий розгляд здійснено з урахуванням приписів Закону України «Про захист персональних даних».

Відповідно до ст.ст. 1, 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Пунктом 1 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» закріплено положення про те, що публічна інформація може бути з обмеженим доступом, а саме:

- 1) конфіденційна інформація;
- 2) таємна інформація;
- 3) службова інформація.

Частинами 2, 3 ст. 5 Закону України «Про захист персональних даних» передбачено, що персональні дані можуть бути віднесені до конфіденційної інформації про особу законом або відповідною особою.

Статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованою Законом України № 475/97-ВР від 17.07.1997, визначено, що органи державної влади не можуть втручатися у здійснення права на повагу до приватного і сімейного життя людини, до його житла і кореспонденції, за винятком випадків, коли втручання здійснюється згідно із законом і є необхідним у демократичному суспільстві в інтересах національної та громадської безпеки чи економічного добробуту країни, для запобігання заворушенням чи злочинам, для захисту здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Відповідно до статі 32 Конституції, ст.ст. 11, 21 Закону України «Про інформацію», ст. ст. 2, 14 Закону України «Про захист персональних даних», Рішення Конституційного Суду України від 20.02.2012 року № 2-рп/2012 по справі № 1-9/2012 щодо офіційного тлумачення положень частин 1, 2 ст. 32, частин 2, 3 статті 34 Конституції України, інформація про фізичну особу (персональні дані) – відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Така інформація про особу є конфіденційною. Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини. До конфіденційної інформації про особу віднесені відомості про матеріальний стан, про особисті майнові та немайнові відносини цієї особи з іншими особами, у тому числі членами сім'ї, відомості про події та явища, що відбувалися або відбуваються в інших сферах життя особи, тощо.

Лише фізична особа, якої стосується конфіденційна інформація, відповідно до конституційного та законодавчого регулювання права особи на збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації має право вільно, на власний розсуд визначати порядок ознайомлення з нею інших осіб, держави та органів місцевого самоврядування, а також право на збереження її у таємниці.

Вирішуючи питання щодо конфіденційності інформації про особу, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї, Конституційний Суд України у рішенні від 20.02.2012 № 2-рп/2012 по справі № 1-9/2012 дійшов висновку, що публічний характер як самих органів - суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення, але певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві.

Системний аналіз положень ч.ч. 1, 2 ст. 24, ч. 1 ст. 32 Конституції України надав підстави Конституційному Суду України вважати, що реалізація права на недоторканність особистого і сімейного життя гарантується кожній особі незалежно від статі, політичних, майнових, соціальних, мовних чи інших ознак, а також статусу публічної особи, зокрема державного службовця, державного чи громадського діяча, який відіграє певну роль у політичній, економічній, соціальній, культурній або іншій сфері державного та суспільного життя.

Парламентська Асамблея Ради Європи в Резолюції № 1165 зазначила, що право кожної людини на приватність і право на свободу вираження поглядів є основою демократичного суспільства; ці права не є абсолютними і не мають ієрархічного характеру, оскільки мають однакову цінність (пункт 11). Виходячи з цього право на приватність, закріплене у статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, повинне захищати приватне життя особи не лише від втручання влади, а й від подібних дій з боку інших осіб чи інститутів, зокрема засобів масової інформації (пункт 12 Резолюції № 1165).

Згідно з роз'ясненнями, які містяться у Рішенні Конституційного Суду України від 20.01.2012 № 2-рп/2012, чинним законодавством передбачені вичерпні підстави можливого правомірного втручання в особисте та сімейне життя особи (в тому числі й тієї, яка займає посаду, пов'язану з функціями держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї). Такими підставами є згода особи на збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації стосовно неї, а також, у разі відсутності такої згоди, випадки, визначені законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Відповідно до Закону України «Про захист персональних даних», з урахуванням Рішення Конституційного Суду України від 20.01.2012 № 2-рп/2012, запитовані відомості містять характер персональних даних, зокрема: доплата за ранг; надбавка за вислугу років, інші надбавки; розмір премії.

Не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

Не належать до інформації з обмеженим доступом лише персональні дані, зазначені у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, оформленій за формою і в порядку, встановленими Законом України «Про запобігання корупції», крім відомостей, визначених цим Законом.

Пунктами 2, 3, 4, 5 ст. 16 Закону України «Про захист персональних даних» передбачено, що доступ до персональних даних третій особі не надається, якщо зазначена особа відмовляється взяти на себе зобов'язання щодо забезпечення виконання вимог цього Закону або неспроможна їх забезпечити, а саме вимог щодо нерозголошення персональних даних.

Суб'єкт відносин, пов'язаних з персональними даними, подає запит щодо доступу до персональних даних володільцю персональних даних.

У запиті зазначаються:

1) прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання (місце перебування) і реквізити документа, що посвідчує фізичну особу, яка подає запит (для фізичної особи - заявника);

2) найменування, місцезнаходження юридичної особи, яка подає запит, посада, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка засвідчує запит; підтвердження того, що зміст запиту відповідає повноваженням юридичної особи (для юридичної особи - заявника);

3) прізвище, ім'я та по батькові, а також інші відомості, що дають змогу ідентифікувати фізичну особу, стосовно якої робиться запит;

4) відомості про базу персональних даних, стосовно якої подається запит, чи відомості про володільця чи розпорядника персональних даних;

5) перелік персональних даних, що запитуються;

6) мета та/або правові підстави для запиту.

Строк вивчення запиту на предмет його задоволення не може перевищувати десяти робочих днів з дня його надходження.

Протягом цього строку володільць персональних даних доводить до відома особи, яка подає запит, що запит буде задоволено або відповідні персональні дані не підлягають наданню, із зазначенням підстави, визначеної у відповідному нормативно-правовому акті.

Запит задовольняється протягом тридцяти календарних днів з дня його надходження, якщо інше не передбачено законом.

Вищенаведена правова позиція була неодноразово висловлена представниками Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини на тренінгах та семінарах з питань доступу до публічної інформації, які проводилися для працівників органів місцевого самоврядування.

Більш того, представниками Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини були надані зразки відповідей, на підставі яких були надані відповіді на аналогічні запити.

Звертаємо увагу на те, що у наданні запитуваної інформації не відмовлено, доступ до інформації не обмежено, а запропоновано подати запит з дотриманням вказаних приписів, у зв'язку з тим, що поданий запит не відповідає вищезазначеним приписам чинного законодавства.

Згідно зі статтею 19 Конституції України, статтею 24 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про службу в органах місцевого самоврядування» не передбачено розподіл обов'язків між заступниками міського голови (на відміну від Закону України «Про місцеві державні адміністрації»), тому в Харківській міській раді документ про розподіл функцій, покладених на заступників, помічників та радників міського голови не створювався.

Крім того, штатним розписом Харківської міської ради посади помічників міського голови не передбачені.

Права, обов'язки і відповідальність посадових осіб Харківської міської ради, у тому числі заступників та радників міського голови, визначено відповідними посадовими інструкціями.

Заступник міського голови –
керуючий справами виконавчого
комітету міської ради

Т.М. ЧЕЧЕТОВА-ТЕРАШВІЛІ